

[Harald Nielsen.]

få løst dette problem, hvis løsning vitterlig mange steder trænger sig på.

Heilesen: Det er almindelig bekendt, hvilke økonomiske vanskeligheder stats- og privatbanerne har at kæmpe med. For at skabe muligheder for en bedring af økonomien må stats- og privatbanerne søge et nærmere samarbejde for at tilvejebringe de bedste rejsebetingelser, så der ikke sker afbræk i rejsen.

Jeg vil gerne i denne forbindelse pege på nateksprestogets forbindelse fra København med Hirtshalsbanen i Hjørring, hvor Hirtshalsstoget afgår 4 minutter før københavnerstoget kommer ind.

Min kollega det ærede medlem hr. Hjortnæs og jeg har for længst henledt privatbanernes opmærksomhed på de uheldige forhold uden at få noget tilsagn om, at skævheden bliver rettet. Nu vil jeg gerne anmode den højtærede trafikminister om at gøre sin indflydelse gældende, således at den ønskede forbindelse, når den nye sommerkøreplan kommer, er tilvejebragt.

Vagn Bro: Selv om der havde været god grund dertil, ønsker jeg ikke lige i øjeblikket at rejse en debat om hele færdselsproblemet, da det høje ting for kort tid siden foretog det første egentlige tilbagetog fra den såkaldte frie fart under ansvar, som — det er sikkert alle færdselsinteresserede enige om — satte tempoet noget op. Det vil jeg altså ikke, da indførelsen af lokale hastighedsbegrænsninger i disse dage er under realisation.

Men i denne sidste anledning vil jeg henlede den højtærede justitsministers opmærksomhed på, at i en række tilfælde, hvor afgørelse er truffet i negativ retning, rejser befolkningen sig til en næsten enstemmig protest. Det er sket i sogne ved Kolding, og det er nu for to dage siden sket i et større sogn på Sjælland. Jeg er den højtærede justitsminister taknemlig for, at han har givet offentligheden meddelelse om, at han i en række tilfælde selv vil se på sagerne i marken; men jeg beklager, at man ligesom har på fornemmelsen, at de rådgivende færdselsmyndigheder kæmper en stærk kamp for at bevare renommeet. Det var dem, der gik så stærkt

ind for det nye fartsystem, skønt mange rådede til besindighed.

Medens andre lande som Sverige og nu sidst Forbundsrepublikken Tyskland allerede har foretaget generelle tilbagetog, og medens betydelige befolkningsdele kræver fartbegrænsning her i landet, er det, ligesom om visse myndigheder sætter sig imod det. Det ejendommelige — for ikke at bruge et stærkere ord — forhold med 3 sæt regler angående fart på en 4 km strækning ved Middelfart er allerede drøftet her i tinget, og jeg tror, at den højtærede minister gør sig livet sværere ved i en del tilfælde også i de tætbebyggede områder at holde sig til disse myndigheder, som jeg på baggrund af den lovgivning, vi har, ikke synes gør nogen god gerning. Det vil jeg have lov til at sige her, for det er dog således, at i alle andre forhold føler dette tingsmedlemmer, at de skal tjene befolkningens, den stedlige befolknings, interesser. Jeg tror, den højtærede minister er helt enig i dette synspunkt, det bærer også hans udtalelse om, at han selv vil tage ud og se på det, vidnesbyrd om.

Må jeg i denne forbindelse nævne, at jeg kommer lige fra en tjenstlig rejse i Sverige, og betydende myndigheder deroppe udtalte, at mange steder har den indførte fartbegrænsning hjulpet. Også fra Tyskland med de mægtige autostradaer er der kommet oplysninger om, at i den første måned efter den nye lovs vedtagelse var trafikdødsfaldene faldet med 25,9 pct. Jeg er helt klar over, at man ikke kan bygge på erfaringer fra en måned, men jeg vil bede den højtærede minister og ministeriet følge udviklingen disse to steder, for jeg er tilbøjelig til at tro, at holder disse tal ikke, ja, så må vi køre, som man nu vil det, men holder tallene, er det en anden sag. Jeg havde indtryk af, at ministeren var inde på den samme tankegang, da han forleden dag holdt sin tale til hele folket — en tale, som jeg takker for — hvori ministeren sagde: nu skal I passe på, for hvis disse ulykkestal ikke falder, vil folketinget tage fat. Det er derfor meget vigtigt, at vi følger udviklingen i disse to nabolande på dette område.

Jeg vil slutte med at takke Rådet for større Færdselssikkerhed ikke mindst for det arbejde, det nu har taget op i skolerne.